

muligt for smaa Kjøbstæder at træde ind i Handelspladsernes Klasse og derved komme paa et saadant Standpunkt, at deres Udgifter, deres Skatter ganske betydeligt vilde forringes. Det er en almindelig Klage i mange Smaabyer, at der lige opad dem ligge Landcommuner, og at det er en meget let Sag for flere bemidlede Borgere i Byerne at smutte ud og bosætte sig i Landcommunerne lige opad Kjøbstædernes Mure, uden at komme til at betale personlige Skatter der. Dersom derimod disse smaa Byer havde Leilighed til at blive betragtede enten som Flækker eller reent ud som Landsbyer, vilde de i mange Retninger vinde saa meget med Hensyn til Skatter, at de med Kyshaand vilde modtage en Lov, der viste, hvorledes det var muligt for Kjøbstæderne paa en let Maade at blive dette Amphibium, som staaer her i Overskriften til Loven.

Klein: Jeg har ikke den Gæde at være hjemmehørende i nogen af de her omtalte 6 Handelspladser, Flækker, Communer, eller hvad nu man vil kalde dem. Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, saa er det altsaa ikke, fordi jeg drives dertil af nogen særlig Interesse, men fordi jeg har den Tro, at der i den Stilling, som jeg tidligere har havt Leilighed til at indtage til de forskjellige Communallove og særligt til Kjøbstadcommunalloven, vel kunde indeholdes en Opfordring for mig til at udtale mig om dette Lovforslag, der her paa en Maade fremtræder som Supplement til de to tidligere givne omfattende Communallove. Saa meget mere troer jeg at kunde sige nogle Ord om dette Lovforslag, som det jo ganske vist forholder sig, som det blev udtalt af den ærede Indenrigsminister, at der fra Udvalgene og særligt fra Kjøbstadcommunaludvalget i sin Tid fremkom Opfordring til Ministeren om at henvende sin Opmærksomhed ogsaa paa disse Communer, der hverken høre til Landcommunerne eller Kjøbstadcommunerne. Jeg skal i Forbindelse hermed tilføie, at det jo ogsaa er rigtigt, som den ærede Minister bemærkede, at der i flere, i alt Fald i et Par af de særlige Bestemmelser, der ordne de herhenhørende Forhold, udtrykkelig er foreskrevet, at en Revision skal finde Sted, som det hedder, naar en ny

Kjøbstadcommunallov maatte blive givet eller i alt Fald senest efter Forløbet af 10 Aar, og at der, forsaavidt en Kjøbstadcommunallov jo nu er bleven given, derfor endmere har været al Opfordring for Ministeren til at henvende sin Opmærksomhed paa disse Forhold. Naar man imidlertid saaledes saavel i enkelte af de tidligere Bestemmelser som her i Thinget, navnlig fra Kjøbstadcommunaludvalgets Side, har opfordret til at henvende sin Opmærksomhed paa disse Flækker, saa troer jeg, at Grunden dertil naturligen maa søges deri, at man er gaaet ud fra, at der kunde være tilstede, om ikke en Overensstemmelse, saa dog i alt Fald en Harmoni i de Bestemmelser, der maatte blive givne for Kjøbstædernes og for Flækkerens kommunale Forhold. Det har ganske sikkert været Tanken, tør jeg sige, navnlig i Kjøbstadcommunaludvalget, at man, naar det viste sig, hvilken større Udvikling man lod Kjøbstæderne blive tildeel i deres kommunale Forhold igjennem den nye Kjøbstadcommunallov, da ogsaa kunde tage under Overveielse, om der ikke var Grund til at gjøre et lignende Skridt fremad til Bedste for disse Communer, der uden fuldt at være Kjøbstæder, dog i mange Henseender nærmest maatte sættes i Klasse med Kjøbstadcommunerne. Tanken i de tidligere Bestemmelser saavel som i de Opfordringer, der ere komne til Ministeren fra Thingets eller tidligere Udvalgs Side, har altsaa netop været den, at man skulde revidere de tidligere gjældende Bestemmelser for Flækkerne af Hensyn til disse Lærv, at man særligt skulde henvende en velvillig Opmærksomhed paa deres Forhold, og navnlig see hen til, om ikke de for dem gjældende Bestemmelser yderligere kunde udvikles i liberal Retning, navnlig i Retning af yderligere Selvførelse. Det forstaaer sig da ogsaa af sig selv, at, naar man nu skal beskæftige sig med disse Forhold, saa maa man i den lovgivende Magt holde sig for Die, hvad der kan siges at være meest stemmende med de paagjældende Communes Lærv og berettigede Ønsker, og det kunde, antager jeg, neppe falde hverken Regeringen eller den lovgivende Magt ind at ville foretage en Forandring i Bestemmelserne, der gjælde for de